

EJS sai 55-aastaseks!

18. jaanuaril tähistab Eesti Jahimeeste Selts (EJS) 55 tegevusaasta juubelit.

Eestis teatakse esimeste jahimeeste organisatsioonide tekkimisest 1869. a Pärnus. Pöördeliseks momendiks jahinduse arengus Eestis oli jahiseaduse vastuvõtmine 1934. a. Jahindusorganisatsioonide lisandus pidevalt ning 18. jaanuaril 1967. a moodustati EJS, mille liikmeskonda kuulub praegu enamik Eesti jahimeestest, kes hooldavad ulukeid ja peavad jahti Eesti jahiterritooriumil.

EJSil on päris pikk ja kohati üpris tormiline eellugu. Juba 19. jaanuaril 1953. aastal anti välja ENSV ministrite nõukogu korraldus vabariikliku jahimeeste seltsi (VJS) moodustamise kohta. Kuu aega hiljem järgnes ministrite nõukogu määrus, milles oli kindlaks määratud vabariikliku jahimeeste seltsi kongressi päevakord ja läbiviimise aeg – 29. märts 1953. Määrusest tulenevalt loodi 12. märtsil Tallinna orgkomitee, millele tuginedes ütlesid Tallinna seltsimehed, et VJS-i orgkomitee on seega olemas ja püüdsid esindada kogu ENSV-d. Sealtpaale jäid asjad venima. Üheks põhjuseks oli ulukite liha. 1960-ndatel oli ulukite arvukus küllalt suur. Toitlustusettevõtetele realiseeritud lihast saadud raha võttis endale toleaegne Jahimajandusinspeksioon.

Tekkis konflikt jahindusorganisatsioonide ja võimuolevate härraste vahel. Jahimehed olid aastaid ulukitele sööta varunud, kuid toetus selle töö eest oli minimaalne. 1962. aasta veebruaris toimus Kalevi jahindusorganisatsioonide nõupidamine. Arutati nii seltsi moodustamist kui ka Kalevi Jahindusklubide Nõukogu asutamist, et oleks tugevam organisatsioon, mis aitaks jahimeeste poolt tõstatatud küsimusi teoks teha.

Jahindusklubide Nõukogu moodustati 14. märtsil 1962. Sama aasta suvel otsustas ENSV Ülemnõukogu Presiidium jahimajanduse edasiseks parandamiseks vabariigis moodustada ENSV Ametiühingute Nõukogu juurde Vabariikliku Jahindusklubi. Otsust arutati mitu korda ka Jahindusklubide Nõukogus. Kulus jälle aastaid, kuni lõpuks toimus 28. märtsil 1966 ENSV Ametiühingute Nõukogus nõupidamine, kus kuulati jahimehed ära ja tehti otsus vabariikliku jahimeeste seltsi asutamiseks.

Aprillis toetas Ametiühingute Nõukogu esimees P. Neerot VJS-i moodustamist Spordiühingute juurde. Asi muutus üsna reaalseks ja jahimehed tundsid rõõmu, et ühinemine siiski toimub. See nõupidamine oli lõpuks tõukeks, mis pani riigi juhtkonda kuuluvad tegelased liikuma. Taibati, et nüüd enam asjad seisma ei jää ja selts moodustatakse ära.

17. augustil 1966 ilmus ootamatult ENSV Jahimeeste Ühingu põhimääruse projekt, mille autoreid ei ole avalikustatud. Projekt oli jahikollektiivide poolt täiesti läbi arutamata. Kalevi Jahindusklubide Nõukogu tegi projekti terve hulga parandusi. Arutelu eestvedaja oli bioloogiakandidaat Harry Ling, kes asjale teaduslikult lähenedes leidis, et projekt on sellisel kujul jahimeestele vastuvõetamatu. Sellest hoolimata moodustati ENSV Jahimeeste Selts 18. jaanuaril 1967.

Asutamiskonverents oli raudselt paika pandud. Seal esindatud senised jahindusklubid saatsid oma delegaadid. Konverentsi juhatas Arnold Green, kes oskas seda diplomaatiliselt teha. Ega konverentsil saanudki midagi juhtuda, see oli ette ära määratud ja tehti ära.

Kõige rohkem tegi jahimeeste seltsi loomise üritusele kahju see, et enne seda oli pötrade laskmise pärast nii suur „sõda“.

Veidi hiljem, 1. aprillil 1967 sõlmiti Tartu Riikliku Ülikooliga leping jahimaade korralduseks viieaastase perspektiivplaani koostamiseks. Jahimaade korraldus viidi läbi aprillist 1967 kuni 31. detsembrini 1969.